

32 Истина ви говоримъ, че не ще да прейде тоа родъ. Доклѣ не вждатъ сички те тѣа.

33 Небо то и земла та ще да прейдатъ, а словеса та мои не щатъ да прейдатъ.

34 И внимайте въ себе си, да не ѡтегнатъ нѣкога сердца та ви ѡ вбадѣние и ѡ иланство, и ѡ свѣтски те попечѣнѣа, и дойде ненадану на васъ онши дѣнь.

35 Защото като клопка ще да дойде на сички те онша който живеатъ по лице то на сичка та земла.

36 Бждѣте бодри, прочее, и на всако време се молѣте, да се сподобите да оубѣгнете ѡ тѣа сички те, който ще вждатъ, и да застанете предъ Ѡнаа челоѡвѣческаго.

37 И денъ оучеше въ цѣрква та: а ноцъа излазеше та пребываше въ гора та, коа то се нарича Блешнъ.

38 И сички те людѣе въ оутрина рану дохождаха при него въ цѣрква та, да го слышатъ.

ГЛЯВЯ КВ

И приклижаваше празднико на-опрѣсноцы те който се говори пасха.

2 И трасеха архіерее те и книжници те съ каковъ начинъ да го оубѣатъ: зацѣото се коѣха ѡ народатъ.

3 И влѣзе сатана та въ Иуда, който се наричеше Искариѡтъ, и кѣше ѡ число то на дванадесе те.

4 И ѡиде та адма съ архіерѣи те и воеводш те, какво да имъ го предаде.

5 И возрадовѡхасе, и согласи се да му дадатъ сребреницы.

6 И ѡвѣщасе (да го сврши): и трасеше прилично време да имъ го предаде безъ народно то смѣшенѣе.

7 И дойде дѣньо на-опрѣсноцы те, въ който трѣбваше да жертвватъ пасха та:

8 И прати Петра и Иѡанна, и рече: идѣте та ни приготвѣте пасха та, да ядѣме.

9 А они му рекоха: гдѣ искашъ да приготвиме;

10 А той имъ рече: Ѣто, цѡмъ влѣзете въе въ градъ, ще въ среѣне челоѡвѣкъ, който носи въ сѡмна вода: идѣте по него до кжца та въ коа то ще влѣзе,

11 Речѣте на домакинатъ: оучительо ти говори, гдѣ ѣ витѡлница та, гдѣ то ще имъ пасха та съ оученицы те си;

12 И той ще ви покаже горница голѣма поствлана: таму приготвѣте.

13 И като ѡидѡха, намери ха какво то имъ рече: и приготви ха пасха та.

14 И кога то дойде часѡ,